

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2008 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

Protokolant aplikant radcowski Marta Toflińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 maja 2008 r.

spraw połączonych z powództwa **P** prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą *J*
w *W*

przeciwko **S** prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą *P* w *W*

i przeciwko **G** Sp. z o.o. w *W*

o ochronę prawa z rejestracji wzoru Wspólnoty

I. w sprawie z powództwa **P** przeciwko **S** :

1. nakazuje pozwanemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą *P* w *W* zaprzestanie oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu oraz składowania w celu oferowania wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty zarejestrowanego przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznej w Alicante pod nr 000713292-0001;
2. nakazuje pozwanemu zniszczenie, na jego koszt, znajdujących się w jego siedzibie, magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną

ustalone przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego wyrobów
wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001;

3. w pozostałej części powództwo oddala;
4. opłatę ostateczną ustala na kwotę 1.000 (tysiąc) złotych i uznaje za pobraną od powoda w całości;
5. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.857 (tysiąc osiemset pięćdziesiąt siedem) złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu.

II. w sprawie z powództwa P przeciwko G Sp. z o.o. w W :

1. nakazuje pozwanej zaprzestanie oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu oraz składowania w celu oferowania wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty zarejestrowanego przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod nr 000713292-0001,
2. nakazuje pozwanej zniszczenie, na jej koszt, znajdujących się w jej siedzibie, magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001,
3. w pozostałej części powództwo oddala,
4. opłatę ostateczną ustala na kwotę 1.000 (tysiąc) złotych i uznaje za pobraną od powoda w całości;
5. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.857 (tysiąc osiemset pięćdziesiąt siedem) złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 28 III 2008 r. (data złożenia kompletnego pozwu k.54) P prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą J w W wniósł o :

1. nakazanie S prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P w W zaprzestania oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu oraz składowania w celu oferowania wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty zarejestrowanego przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod nr 000713292-0001;
2. nakazanie pozwanemu zniszczenia na własny koszt znajdujących się w jego siedzibie, magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001;
3. zajęcie narzędzi wykorzystanych przez pozwanego lub jego kontrahentów do wytworzenia wyrobów wg wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001, w szczególności form służących do ich produkcji;
4. orzeczenie wydania przez pozwanego zwrotu bezpodstawnie uzyskanych korzyści z tytułu wprowadzenia do obrotu kotw wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-000 lub zasądzenie odpowiedniej sumy według oceny sądu (art. 322 k.p.c.) – w tej części pozew prawomocnie zwrócony zarządzeniem z dnia 31 III 2008 r. (k.56);
5. zasądzenie kosztów procesu.

W dniu 27 III 2008 r. (data nadania k.48 akt sygn. XXII GWwp 6/o8) P prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą J w W wniósł o :

1. nakazanie G Sp. z o.o. w W zaprzestania oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu oraz składowania w celu oferowania wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty zarejestrowanego przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod nr 000713292-0001,

2. nakazanie pozwanej zniszczenie na własny koszt znajdujących się w jej siedzibie, magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001,
3. dokonanie zajęcia narzędzi wykorzystanych przez pozwaną lub jej kontrahentów do wytworzenia wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001, w szczególności form służących do produkcji tych wyrobów,
4. orzeczenie wydania przez pozwanego zwrotu bezpodstawnie uzyskanych korzyści z tytułu wprowadzenia do obrotu kotw wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001 lub zasądzenie odpowiedniej sumy według oceny sądu (art. 322 k.p.c.) – w tej części pozew prawomocnie zwrócony zarządzeniem z dnia 31 III 2008 r. (k.50 akt sygn. XXII GWwp 6/o8);
5. zasądzenie kosztów procesu.

W motywach obu pozwów P wyjaśnił, że w 2004 r. opracował nowy wzór kotwy ogrodzeniowej, przedstawiony na poufnym spotkaniu z przedstawicielami niemieckiej spółki K, jednak nie wdrożony. Wzór ten został zgłoszony przez P do rejestracji w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante w dniu 25 IV 2007 r. Zarejestrowany pod nr 000713292-0001, wzór wspólnotowy został opublikowany 5 VI 2007 r.

W drugiej połowie 2007 r. powód stwierdził, że pozwani bezprawnie oferują i sprzedają towary wytworzone wg jego wzoru, S – pod nazwą kotwa ziemna, a Spółka G pod nazwą kotwa kompozytowa. Produkty te mają identyczne kształty co zarejestrowany wzór powoda. Pozwani nie zareagowali jednak na wezwania do zaniechania naruszania jego praw z rejestracji.

Na poparcie swych roszczeń powód przedstawił świadectwo rejestracji, a także dokumenty prywatne potwierdzające oferowanie przez pozwanych kotew ogrodzeniowych. Zawniósł zobowiązanie pozwanych do złożenia dokumentów finansowych ich przedsiębiorstw dla określenia wysokości korzyści uzyskanych z tytułu bezprawnego korzystania z wzoru powoda. Ten ostatni wniosek został pominięty wobec prawomocnego zwrotu pozwów w zakresie dochodzonych nimi roszczeń pieniężnych.

Odpowiedź na pozew złożona przez S i Sp. z o.o. G z uchybieniem terminu określonego w art. 479¹⁴ § 1 k.p.c. została zwrócona zarządzeniem z 6 V 2008 r. (k.70)

Na rozprawie 26 V 2008 r. pozwani wniesli o oddalenie powództwa, kwestionując autorstwo wzoru. Twierdzili, że jego współautorami są, prócz powoda, S i J. Pozwani korzystają z wzoru bezpodstawnie zarejestrowanego na rzecz P w OHIM, za jego wiedzą i zgodą. (k. 80-83)

Sąd postanowił o oddaleniu wniosków dowodowych pozwanych, zgłoszonych bez żadnego usprawiedliwienia z uchybieniem terminu określonego w art. 479¹⁴ § 2 k.p.c.

Postępowanie gospodarcze, także toczące się przed Sądem Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych rządzi się zasadami prekluzji dowodowej, których zarówno strony jak i sąd obowiązani są bezwzględnie przestrzegać.

Zgodnie z obowiązującymi od dnia 1 VII 2000 r. przepisami *Kodeksu postępowania cywilnego*, postępowanie w sprawach gospodarczych cechuje formalizm i zasada koncentracji materiału dowodowego. W myśl art. 479¹² § 1 k.p.c., powód jest obowiązany podać wszystkie twierdzenia oraz dowody na ich poparcie już w pozwie pod rygorem utraty prawa powoływania ich w toku procesu, chyba że wykaze, iż ich powołanie w pozwie nie było możliwe albo że potrzeba powołania wynikła później. Ten sam rygor przewidziany jest także dla odpowiedzi na pozew. (art. 479¹⁴ § 2 k.p.c.) Istotne jest przy tym zachowanie przez pozwanego 14-o dniowego terminu do jej złożenia. (uchwała Sądu Najwyższego z 25 X 2006 r. w sprawie IIICZP 63/03 OSNC 6/2007 poz.88)

Sąd podziela wyrażony w uchwale z 17 II 2004 r. (IIICZP 115/03 OSNC 5/2005 poz.77) pogląd Sądu Najwyższego : *W postępowaniu w sprawach gospodarczych pozwany traci prawo powoływania twierdzeń, zarzutów oraz dowodów na ich poparcie, niepowołanych w odpowiedzi na pozew, bez względu na ich znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że wykaze, iż ich powołanie w odpowiedzi na pozew nie było możliwe, albo że potrzeba powołania wynikła później.* (art. 479¹⁴ § 2 k.p.c.). (por. także wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 24 II 2005 r. I ACa 1533/04)

Formuła procedowania w sprawach gospodarczych zmierza do skutecznego i sprawnego (bezzwłocznego) rozstrzygania sporów między przedsiębiorcami, w których

sąd jest wyłącznie arbitrem, orzekającym na podstawie dowodów zaoferowanych przez strony, w zakreszonych przepisami, terminach. Potwierdza to utrwalone już orzecznictwo sądów gospodarczych, znajdujące akceptację Sądu Najwyższego.

Obowiązujące reguły procesowe są obecne w świadomości podmiotów gospodarczych, że ich bezwzględne stosowanie przez sądy nie może już budzić żadnych zastrzeżeń. Właściwej oceny rygorystycznych regulacji dotyczących art. 479¹⁴ § 2 k.p.c. dokonuje Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 17 II 2004 r.: *podobnie jak inne przepisy realizujące system prekluzji procesowej, nie ogranicza on (...) możliwości dojścia do prawdy oraz prawa stron do obrony. W sposób wprowadzając rygorystyczny, ale uzasadniony istotą i celami procesu sądowego, określa on jedynie ramy czasowe, w których pozwany powinien przedstawić wszystkie środki obrony. Jest jasne, że dla strony należycie dbającej o swoje interesy, zwłaszcza dla przedsiębiorcy mogącego zapewnić sobie profesjonalną obsługę prawną, przepis ten - uwzględniając także przewidziane w nim wyjątki od prekluzji - nie może stanowić jakiejkolwiek przeszkody w prowadzeniu procesu i wykazaniu wszystkich swych racji. (...) ustanawianie terminów, stawianie rozmaitych wymagań formalnych, a także dyscyplinowanie stron oraz organów procesowych, należy do istoty postępowania sądowego i stanowi jego immanentną cechę.*

Reguły prekluzji dowodowej obowiązują wszystkie strony procesów gospodarczych, bez względu na toczy korzystają one z pomocy profesjonalnych pełnomocników, czy też nie. Wybór należy wyłącznie do zainteresowanych stron, Sąd nie ma nań żadnego wpływu.

Jakkolwiek strony niniejszego procesu pozostają w poważnym konflikcie, **okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy z punktu widzenia art. 227 k.p.c. były w istocie niesporne.** Nie budzą one także wątpliwości Sądu, znajdując uprawdopodobnienie w złożonych przez powoda kopiach dokumentów urzędowych i prywatnych. Pozwani nie kwestionowali faktu rejestracji w OHIM, wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001, z której wynika prawo wyłączne P. Przyznali także fakt oferowania do sprzedaży kotew ogrodzeniowych wytworzonych według spornego wzoru.

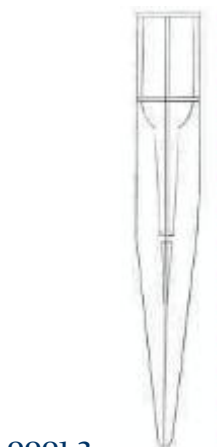
Sąd ustalił, że :

Powód prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą J w W jest uprawniony z rejestracji wzoru Wspólnoty zarejestrowanego w Urzędzie Harmonizacji Rynku

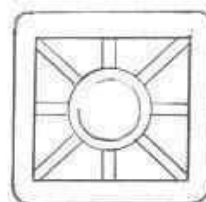
Wewnętrznego w Alicante pod nr 000713292-0001 z pierwszeństwem od dnia 25 IV 2007 r. Wzór ten przedstawia się następująco :

0001.1

0001.2

0001.3

0001.4

0001.5

0001.6

Wzór nr 000713292-0001 nie został dotychczas unieważniony.

S prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P w W oraz G Sp. z o.o. w W oferują do sprzedaży, pod nazwami *kotwa ziemna* i *kotwa kompozytowa*, produkty wytworzone według zarejestrowanego wzoru. Ich kształty, linie i proporcje odpowiadają cechom wzoru. Wzór powoda i przeciwstawione mu produkty pozwanych nie wywołują na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia. (bezsporne)

S ani G Sp. z o.o. w W nie dysponują zgodą uprawnionego P na używanie jego wzoru. (brak dowodu przeciwnego)

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych zważył :

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 XII 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.UE.L.02.3.1, z 5 I 2002 r. Dz.U.UE.L.02.3.1) stworzyło ujednolicony system otrzymywania wzoru, objętego jednolitą ochroną z jednakowym skutkiem na całym terytorium Wspólnoty, dążąc do wyeliminowania wcześniejszych, wynikających z różnorodności rozwiązań w poszczególnych państwach członkowskich konfliktów handlowych i przeszkód w swobodnym przepływie towarów. (ust.3 art.1)

Rozporządzenie zawiera legalną definicję wzoru przemysłowego. Cechą charakterystyczną jest odmienne ujęcie wzoru w stosunku do definicji zawartych dotąd w ustawach państw członkowskich Unii Europejskiej. Wzorem jest bowiem postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów samego produktu lub jego ornamentacji (art.3a). Natomiast produktem jest każdy przedmiot przemysłowy lub rękodzielniczy, włączając w to m.in. części przeznaczone do stworzenia produktu złożonego (produkt złożony składa się z wielu części, dających się zastępować umożliwiając rozłożenie i ponowne złożenie produktu), opakowanie, wygląd zewnętrzny, symbole graficzne oraz kroje pisma typograficznego, z wyłączeniem jednak programów komputerowych.

Wygląd (postać) przejawia się w zewnętrznych cechach charakterystycznych produktu, tzn. w jego formie i ukształtowaniu albo w samym jego przyozdobieniu, wyrażającym się w zestawieniu linii, konturów, doborze kolorów lub użyciu powierzchni o specjalnych właściwościach. W wyglądzie zewnętrznym produktu mieszczą się wszystkie jego charakterystyczne cechy, które są wizualnie postrzegalne, widoczne w czasie normalnego użytkowania przez użytkownika finalnego. (tak M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP W-wa 2004 s.56, 57, *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.4-11)

Co do zasady, prawo do wzoru wspólnotowego przysługuje twórcy lub jego następcy prawnemu. (art.14 ust. 1) Domniemywa się przy tym, że osobie, na rzecz której wzór zarejestrowano służy takie prawo. (art.17) Może ono być skutecznie zaprzeczone przez zainteresowanego twórcę wyłącznie w trybie postępowania w sprawie o unieważnienie, wywołanego :

1. wnioskiem złożonym w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego lub
2. pozwem wzajemnym w sprawie o naruszenie. (art. 24 ust. 1 w zw. z art. 52 i art. 84).

W tym zakresie, uregulowanym mającymi pierwszeństwo przepisami prawa wspólnotowego, nie znajduje zastosowania obowiązujący w sprawach gospodarczych wszczętych po dniu 20 III 2007 r., art. 479¹⁴ § 3 k.p.c., wyłączający dopuszczalność zgłaszania pozwu wzajemnego w postępowaniu szczególnym. Powoda wzajemnego obowiązują natomiast wszystkie rygory i terminy określone w art. 204 k.p.c.)

Wyłącznie zatem decyzja OHIM lub wyrok sądu właściwego w sprawach wzorów wspólnotowych stwierdzające, że uprawnionemu z rejestracji nie przysługuje prawo do wzoru (art. 25 ust. 1c) pozwalają na obalenie domniemania ważności, o którym mowa w art. 85 Rozporządzenia. Dopiero w efekcie orzeczenia o unieważnieniu uważa się, że wzór wspólnotowy od początku nie rodził skutków określonych w niniejszym rozporządzeniu, w zakresie w jakim został uznany za nieważny. (art. 26 ust. 1)

Występowanie przez pozwanych lub inne zainteresowane osoby na drogę postępowań karnych lub cywilnych przed sądami krajowymi nie może odnieść żadnego skutku w sprawie o naruszenie praw z rejestracji wzoru wspólnotowego. Brak więc podstaw do zawieszenia postępowania z tej przyczyny. (*a contrario* art. 177 § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.)

W razie rejestracji w OHIM, wzór podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia jako zarejestrowany wzór wspólnotowy, o ile spełnia przesłanki z art.1 ust.2b w zw. z art.5 ust.1b i art.6 ust.1b Rozporządzenia. Powstaje wówczas wyłączne prawo z rejestracji wzoru przemysłowego. Polega ono na używaniu i zakazywaniu osobom trzecim używania tego wzoru. Chodzi w szczególności o wytwarzanie, oferowanie, wprowadzenie do obrotu, import i eksport lub używanie produktu, w którym jest zawarty lub zastosowany wzór, lub składowanie takiego produktu w tych celach (art. 19 ust.1).

Rozporządzenie w sposób jasny i bardziej klarowny podaje zakres praw, które przysługują uprawnionemu. I tak rodzajem korzystania jest niewątpliwie wytwarzanie (*making*) całego produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub do którego został zastosowany. Szeroką interpretację proponuje się przyjąć wobec określeń oferowanie i wprowadzenie do obrotu. Oferowanie produktu nie tylko dotyczy umowy kupna / sprzedaży, ale również oferowanie wynajmu, dzierżawy czy innego przekazania

produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa. Szeroko należy także rozumieć zwrot użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego. Natomiast składowanie produktu nie powinno być interpretowane rozszerzająco, stanowi naruszenie prawa z rejestracji tylko wówczas, gdy dokonane jest w celu oferowania produktu, wprowadzenia do obrotu, importu itd.

Z prawa z rejestracji wzoru Wspólnoty wynikają roszczenia zakazowe względem osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu, czy przechowując produkty, w których inkorporowany jest wzór wspólnotowy.

Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle **podobny** do zarejestrowanego na rzecz powoda wzoru wspólnotowego, że nie wywołuje on u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru. Uznanie, że produkt nie narusza praw powoda będzie więc możliwe tylko wówczas, gdy Sąd ustali, że wzór pozwanego cechuje się nowością i indywidualnym charakterem.

Zakres ochrony wzoru określają cechy zewnętrzne ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Będą to wyłącznie takie cechy, które mogą być postrzegane zmysłem wzroku. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 X 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (*shown visibly*)

Zakres ochrony zarejestrowanego wzoru będzie zdecydowanie większy gdy swoboda projektanta ograniczona jest w niewielkim stopniu. Wówczas stosunkowo niski stopień podobieństwa może stanowić podstawę do uznania istnienia naruszenia, gdyż nie istnieją obiektywne przyczyny, dla których występujące podobieństwa byłyby konieczne ze względu na brak swobody twórczej w danej dziedzinie. (por. K. Szczepanowska-Kozłowska *Ochrona wzoru w prawie europejskim*. PPH nr 5 z 2005 r. s.30-34, M.Poźniak-Niedzielska *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.4-11)

Wzory należy porównywać, mając na względzie nowe cechy wzoru, nie zaś elementy znane i ogólnie dostępne. Nie należy do treści prawa np. z elementów folkloru czy ukształtowanych historycznie stylów. Prawo z rejestracji wzoru przemysłowego nie

obejmuje zatem właściwości wzoru, które są własnością publiczną, a tylko nowe, istotne jego cechy. Istnienie takie samego ogólnego wrażenia nie zawsze przesądza o naśladownictwie; często jest nieuniknioną konsekwencją sytuacji, gdy wygląd przedmiotu jest inspirowany sztuką ludową lub silnie zdeterminowany przez jego funkcję użytkową. Nie byłoby zatem celowe generalne rozciągnięcie wyłączności płynącej z prawa z rejestracji wzoru na wszelkie wzory sprawiające podobne ogólne wrażenia.

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy Rozporządzenia (art.88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno w zakresie przepisów prawa materialnego (ust.2.) jak i procesowego, stosowanych do tego samego rodzaju postępowań w sprawach dotyczących praw z rejestracji krajowego wzoru przemysłowego.

Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw z rejestracji wzoru Wspólnoty sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki:

- a. zabraniające pozwanemu kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru,
- b. zajęcie podrobionych produktów;
- c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych dóbr, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w określonych okolicznościach było to oczywiste,
- c. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, odpowiednich w określonych okolicznościach, przewidziane przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje groźba jego popełnienia. (art. 89 ust.1) Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych podejmuje, zgodnie z prawem krajowym, niezbędne środki zapewniające przestrzeganie sankcji określonych w ust.1. (ust.2)

Odnosząc powyższe rozważania do poczynionych w sprawie ustaleń Sąd uznał, że nie zostało dotychczas skutecznie obalone domniemanie ważności wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001. Oceniając przeciwstawione sobie wzór Wspólnoty oraz produkty oferowane przez pozwanych można stwierdzić, bez żadnych wątpliwości,

ogólne podobieństwo kształtów, wymiarów, proporcji. Podobieństwa, na które, żądając ochrony, powołuje się powód, nie kwestionował żaden z pozwanych.

P, na którego rzecz wzór został zarejestrowany może dochodzić jego ochrony przed bezprawnymi działaniami pozwanych.

Jak zgodnie oświadczyły strony na rozprawie 26 V 2008 r., pozwani nie wytwarzają spornych kotew, które oferują do sprzedaży i reklamują. Uzasadnione jest zatem zastosowanie wyłącznie sankcji zakazowych określonych w art. 89 ust. 1 a i d Rozporządzenia w zw. z art. 286 p.w.p. Brak natomiast podstaw prawnych do uwzględnienia żądań pozwu w zakresie zajęcia narzędzi wykorzystanych przez pozwanych lub ich kontrahentów do wytworzenia wyrobów wg wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001, w szczególności form służących do ich produkcji. W tej części powództwo podlegało oddaleniu.

Stwierdzając fakt naruszenia przez pozwane praw powoda z rejestracji wzorów Wspólnoty nr 000713292-0001 we wprowadzaniu do obrotu oraz reklamie Sąd :

1. nakazał pozwanemu S prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P w W zaprzestanie oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu oraz składowania w celu oferowania wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty zarejestrowanego przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod nr 000713292-0001;
2. nakazał pozwanemu zniszczenie na jego koszt znajdujących się w jego siedzibie, magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001;
3. opłatę ostateczną ustalił na kwotę 1.000 zł i uznał za pobraną od powoda w całości;
4. zasądził od pozwanego S na rzecz powoda kwotę 1.857 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.
5. nakazał pozwanej G Sp. z o.o. w W zaprzestanie oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu oraz składowania w celu oferowania wyrobów

wytworzonych według wzoru Wspólnoty zarejestrowanego przez Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante pod nr 000713292-0001,

6. nakazał pozwanej zniszczenie na jej koszt znajdujących się w jej siedzibie, magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego wyrobów wytworzonych według wzoru Wspólnoty nr 000713292-0001,
7. opłatę ostateczną ustalił na kwotę 1.000 zł i uznał za pobraną od powoda w całości;
8. zasądził od pozwanej G Sp. z o.o. w W na rzecz powoda kwotę 1.857 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 100 zdanie drugie k.p.c., ponieważ żądanie było co do zasady usprawiedliwione, a oddalenie odnosi się wyłącznie do określenia zakresu sankcji zastosowanych wobec naruszenia prawa z rejestracji.

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. (§ 3.) Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. (art. 99 k.p.c.)

Opłaty za czynności adwokatów przed organami wymiaru sprawiedliwości określa rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 r. *w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.*

Zasądzając opłatę za czynności adwokata sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. (§ 2 ust.1.) Podstawę zasądzenia opłaty stanowią określone w rozdziałach 3-5 stawki minimalne. Opłata nie może być wyższa od sześciokrotnej stawki minimalnej, ani wartości przedmiotu sporu. (§ 2 ust.2.) Wysokość stawki minimalnej zależy od wartości przedmiotu sprawy lub jej rodzaju. (§ 4 ust.1.) W sprawach, w których przedmiotem jest naruszenie prawa z rejestracji minimalne wynagrodzenie wynosi 840 zł. (§ 11 ust.1 pkt 18)

Zważywszy charakter sprawy, jej wagę i stopień skomplikowania, Sąd uznał, że adekwatne do nakładu pracy pełnomocnika powoda, wykonującego zawód rzecznika patentowego, jest wynagrodzenie w minimalnej wysokości. (840 zł i 17 zł, tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa)

Sąd ustalił opłaty ostateczne na kwoty po 1.000 zł i nałożył na każdego z pozwanych obowiązek zwrotu powodowi uiszczonych opłat.